

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakaz stosowania pestycydów zawierających glifosat przez użytkowników nieposiadających licencji na stosowanie tych środków na gruntach będących w użytku prywatnym uznaje się za związany z przepisem technicznym, który to przepis podlega zgodnie z postanowieniami przedmiotowego artykułu zgłoszeniu Komisji Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 241, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 5 listopada 2021 r. – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Sprawa C-663/21)

(2022/C 73/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Druga strona postępowania: AA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy badaniu, czy status osoby uprawnionej do azylu nadany uprzednio uchodźcy przez właściwy organ może zostać cofnięty z przyczyny określonej w art. 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾, należy jako osobne kryterium zastosować wyważenie interesów, a to w ten sposób, że cofnięcie statusu wymaga, żeby interes publiczny w nakazaniu powrotu przeważał nad interesem uchodźcy w utrzymaniu ochrony przez państwo schronienia, przy czym naganność przestępstwa i potencjalne niebezpieczeństwo dla społeczności należy przeciwstawić interesom cudzoziemca w uzyskaniu ochrony, w tym z uwzględnieniem zakresu i rodzaju grożących mu środków?
- 2) Czy przepisy dyrektywy 2008/115/WE⁽²⁾, w szczególności jej art. 5, 6, 8 i 9, sprzeciwiają się krajowej regulacji prawnej, zgodnie z którą wobec obywatela państwa trzeciego, któremu odebrano dotychczasowe prawo do pobytu jako uchodźcy wskutek cofnięcia statusu osoby uprawnionej do azylu, należy wydać decyzję nakazującą powrót również wtedy, gdy już w chwili wydawania decyzji nakazującej powrót jest wiadome, że przez niemożliwy do określenia czas wydalenie będzie niedopuszczalne zgodnie z zasadą non-refoulement i okoliczność ta została też stwierdzona w prawomocny sposób?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 11 listopada 2021 r. – UL, SA Royal Antwerp Football Club/Union royale belge des sociétés de football association ASBL

(Sprawa C-680/21)

(2022/C 73/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UL, SA Royal Antwerp Football Club

Strona pozwana: Union royale belge des sociétés de football association ASBL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie planowi dotyczącemu zasady „HGP” przyjętemu w dniu 2 lutego 2005 r. przez Komitet Wykonawczy UEFA, zatwierdzonemu przez 52 federacje członkowskie UEFA na kongresie w Tallinie w dniu 21 kwietnia 2005 r. i wprowadzonemu w życie za pomocą regulaminów przyjętych zarówno przez UEFA, jak i jej federacje członkowskie?
- 2) Czy art. 45 oraz art. 101 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom dotyczącym zgłaszania oraz wystawiania do gry w protokole meczowym wychowanków krajowych, przyjętym w art. P335.11 oraz P.1422 regulaminu URBSFA i powtórzonym w art. B4.1[12] tytułu 4 oraz art. B6.109 tytułu 6 nowego regulaminu URBSFA?

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 września 2021 r. w sprawie T-328/18, Naturgy Energy Group/Komisja, wniesione w dniu 18 listopada 2021 r. przez EDP España, S.A.

(Sprawa C-693/21 P)

(2022/C 73/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: EDP España, S.A. (przedstawiciele: J.L. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, V. Romero Algarra, abogados)

Pozostali uczestnicy postępowania: Naturgy Energy Group, S.A., dawniej Gas Natural SDG, S.A., Komisja Europejska, Viesgo Producción, S.L., następcą prawnym Viesgo Generación, S.L.

Żądania wnoszącej odwołanie

- dopuszczenie i uwzględnienie zarzutów przedstawionych w niniejszym odwołaniu;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 8 września 2021 r. w sprawie T-328/18, Naturgy Energy Group/Komisja;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.47912 (2017/NN) ⁽¹⁾ – Zachęty ekologiczne dla elektrowni węglowych uchwalone przez Hiszpanię, na mocy której wszczęto formalne postępowanie wyjaśniające przewidziane w art. 108 ust. 2 TFUE;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku, podnosząc następujące zarzuty:

Zarzut pierwszy: błędna wykładnia i niewłaściwe zastosowanie się przez Sąd do obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do pojęcia selektywności

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd uniknął wyciągnięcia konsekwencji prawnych wpływających z orzecznictwa sądów Unii, którego zastosowanie w niniejszej sprawie odrzuca, a mianowicie, że brak uzasadnienia w odniesieniu do pojęcia selektywności musi prowadzić do stwierdzenia nieważności decyzji o wszczęciu postępowania. Ponadto Sąd usiłował zaradzić temu brakowi uzasadnienia poprzez odtworzenie, wbrew orzecznictwu, próby uzasadnienia na podstawie różnych punktów decyzji.